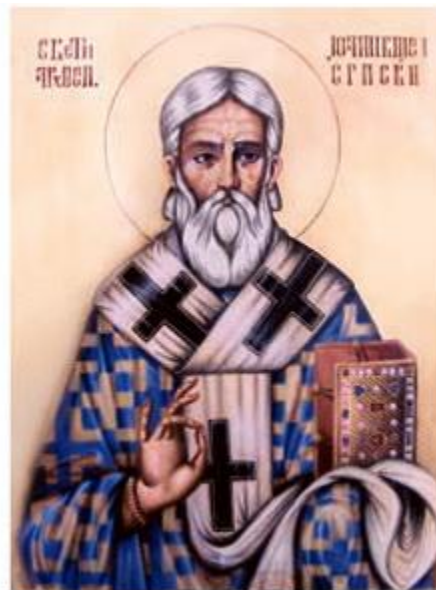

**Месеца маја у 28. дан
спомен вршимо и службу певамо
светог оца нашег Јоаникија Првог,
Архиепископа српског**

У Патријаршији у Пећи и Београду се ради свечанијег прослављања светитеља дата служба може саставити за општом службом светитељу.

НА ВЕЧЕРЊОЈ

Стихире на *Господи возвах*, глас 4.

Оче богопријатни Јоаникије, учитељу свештенослужитеља и све земље српске, звездо пресветла која обасјава све верне, тебе је Бог изабрао за пастира овцама разумним, а лик преподобних те је примио. У њему обитавајући, моли да се стаду твоме дарује опроштај грехова и спасење вечно.

Гроб твој чува часно тело твоје као богатство које обогаћује просвећењем све који ти верно притичу, блажени светитељу Јоаникије. Имајући власт да свезујеш и разрешаваш, преподобни, разреши сва сагрешења оних који празнују светло твоје уснуће и Царства небеског удостоји их молитвама својим.

Приђите, сабрања верних, весело празнујте спомен јерарха, жалосних утешитеља, очајних ободритеља, похвалу земље српске, божанственог Јоаникија, свег свештенства украс, истинску реку милости, блаженог смирења ревнитеља, који нам од Христа моли спасење.

Слава, глас 1.

Весели се у Господу велика цркви патријаршије српске, јер је овај муж благожељени украсио престо твој. Ликујте прекрасне лавре, доме Богомајке Тројеручице и Добротворице, јер је он вас ради похвала монашка. Узиравај и свештена обитељи сопоћаничка, јер у теби тело његово нађе покој. А ти, свеопевани и пречасни оче Јоаникије, славља овог узрочнице, стојећи са слободом пред Христом Богом, моли га непрестано да спасе душе наше.

И сада, празника или богородичен.

Или крстобогородичен.

Стојећи пред крстом Сина и Бога свога и дуготрпљење његово посматрајући, говорила си плачући, Мајко чиста: „тешко мени, чедо најслађе, како, ево, страдаш неправедно, Логосе Божји, да спасеш човечанство“.

На стиховње, стихире празника или октоиха.

Слава, глас 8.

Божанственом снагом се узвисивши и од Саве пречасног, истоименог првосветитељу, пастирску мудрост примивши, био си ограда црквена која је народ од завидника сигурним сачувала и веру православну чистом очувала. Монашких обитељи заштитнице и краљевског дома Стефановог молитвениче, надгледај и сада наслеђе своје и моли му богату милост.

И сада, празника или богородичен.

Или крстобогородичен.

„Какав призор очи моје виде, о, Владару који држиш сву творевину на дрво подигнут бивши и умиреш свима дарујући живот“, Богородица, плачући, говораше када угледа на крсту узношеног, а из ње неизрециво засијалог, Бога и човека.

Тропар, глас 4.

Помазан богатим даровима Духа и отуда мудрошћу преукрашен, раздавао си благодати људима својим, свештенодејством и поуком речи и правилним вођењем Цркве, Јоаникије. Као добар и веран Христов служитељ, од Господа бесцено награђен, моли се за спасење душа наших.

Слава. И сада, тропар празника или (крсто)богородичен.

НА ЈУТРЕЊУ

Канон на 4, глас 3.

Акростих: Не заборави народ свој, свети.

Песма 1.

Ирмос: Песму нову певајмо, људи, рођеном од Дјеве зарад нашег спасења и учинившем небеско и земаљско као једно, јер се он прослави.

Не заборави појце спомена свога, свети, и савршитеље светковине ове предобре и вапаје молбене чеда својих да се Христос прослави.

Еванђелској речи као очовеченом Логосу у свему си следовао, свеосвештени. Тиме си се показао житељ небески за све певајући рођеном од Дјеве.

Заиста си био христоносац, спаситељне жртве обличје носећи и Христов живот у себи имајући, зато си са небескима настањен.

Богородичен: Онај што је Оцу јединосуштан као Прворођени међу многима појави се кроз тебе и многим милошћу обожи нас земне, Чиста, и прослави се.

Песма 3.

Ирмос: Лук си уништио противнички и штитове оборио силином, Владару Христе, утврђење наше; свет си, Господе.

Апостолски си сео на црквени престо достојно мудрост и ревност показујући мноштву и разоружавајући противника.

Божанственим делима си био украшен и мудрим учењем си напајао Цркву показавши се утврђење благочестивих.

Образац свим верним си био, и предивни украс јерараха и милостиви помоћник потребитима, Јоаникије.

Богородичен: У купини синајској виде Мојсеј како си јасно прасликована као сместиште Бога који је хтео да се роди од тебе, Богородице увекдјево.

Сједален, глас 4.

На позив Господа свога одазвавши се, сласти тела и сујете света одрекао си се и све сплетке противничке као паучину разрешивши, мисао на Исуса увек си имао и поглед духовни ка Царству небеском усмерен, оче Јоаникије пребогати, зато си наследник Царства постао. Моли Христа Бога сагрешења опроштај да дарује онима који поштују свети спомен твој.

Слава. И сада, празника или богородичен.

Свесвета Дјево, помилуј нас који прибегавамо с вером теби милосрдној и молимо топло твоје заступање: јер можеш, блага, све да спасеш као истинска мајка Бога нашега, материнске своје молитве увек употребљавајући, богоблагодатна.

Или крстобогородичен.

Неокаљана овчица Логоса, непропадљива Дјева и Мајка на крсту гледајући обешеног, из ње безболно произашлог, материнки

ридајући, вапијаше: „Тешко мени, чедо моје, како страдаш добровољно желећи да избавиш од страдања бешчашћа човека“.

Песма 4.

Ирмос: Непозната и неизрецива је тајна твога рођења! Чух глас твој и задивих се и, веселећи се, вапијем ти: сили твојој слава, Човекољупче.

Распевши се неизрецивом љубављу Господу своме Исусу и његовом тајном запрепашћен, весело си вапијао сили човекољубља његовог.

Анђелској чистоти си стремио, зато си се архијерејством украсио и милост код Господа стекао, богослужитељу смели.

Великом кротошћу и смирењем Цркви си показао богатство врлина непролазних које у Господу утврђују.

Богородичен: Имајући те за помоћницу, кога ћемо се побојати, а ко хоће зла да нанесе слугама твојим зар се неће уплашити тебе, јер си ти, Пречиста, главу змије покидала.

Песма 5.

Ирмос: К теби јутрењујем који си од Оца пре данице засијао, ти, јутро света, мене помраченог сагрешењима, Спасе, претекавши, озари, Боже.

Иако је стари пакосник замке многе подвижнику добром поставио, ти си, светловођен јутром света Христом, безбедно из таме на светлост богознања приведен.

Наду нашу и светлост света, хитајући божанственим степенима, жудно си достигао и озарење обожења примио, достојни дивљења.

Анђелске и земаљске лествице циљу и свештенослужитељу вечноме Христу као јерарх добри и тајносагледатељ моли се увек, преосвештени Јоаникије.

Богородичен: Утишај, Владичице, предлоге у уму који од пакосника спасења долазе, јер те имам за заштитницу, претекавши, озари ме, Богородице.

Песма 6.

Ирмос: Призвах уздисајима неућутним милостивог Бога и он ме услиши из ада подземног и изведе из пропасти живот мој.

Руку спасења Милостиви ти пружи, као Јони у понору и Петру тонулом, увевши у свету Цркву душу твоју.

О, благочестивог живљења твог преиспуњеног врлинама које освешта и мрамор гробнице твоје, Јоаникије.

Добро си пастирствовао а и данас не престајеш, мелодично сабирајући молитвама својим стадо које се умножава.

Богородичен: Изван закона природе, Дјево, родивши Господара творевине, удостојила си се божанственог звања.

Кондак, глас 2.

Узишавши на свети престо Цркве, свештенослужитеље, монахе и народ у Господу си утврдио и свима је заблистала светлост Божјег разума, тврђаво отаџбине наше.

Икос

Изабрани од Господа служитељу Божји и од њега препознати још у зачећу своје, када си достигао телесну зрелост све земаљско као

пролазно си оставио и међу зборове монаха се уписао, а када си достигао духовну снагу, узведен си био на отачки престо светих отаца Саве, Арсенија и Саве другог, показавши се монаха руководитељ и међу пастирима архипастир и тврђава отаџбине наше.

Синаксар

Месеца маја у 28. дан спомен вршимо светог и богоносног оца нашег Јоаникија, првог истог имена, архиепископа српских земаља.

Стих: Саву другог телесним путем испративши, духом си га достигао и светитељског трона наследник постао.

Овај преосвештени архиепископ најпре би ученик светог оца нашег Саве другог, архиепископа српског, и сапутник на његовом путовању у Свету Земљу. Потом постаде игуман свете лавре Хиландарске, а вративши се у српску земљу, постављен би за игумана свете лавре Студеничке. После архиепископа Данила првог, 1272. године би узведен у достојанство архиепископа српских и показа се изврстан архијереј и архипастир повереног му народа. Када се благочестиви краљ српски Стефан Урош повуче са отачког престола, то учини и овај свети муж 1276. године. Прешавши у Захумље, тамо се и упокоји у Господу 1279. године. Његове и краљеве мошти свете мошти пренесе света Јелена краљица српска у манастир Сопоћане и часно их погребје.

Његовим светим молитвама нека нас Господ помилује и спасе. **Амин.**

Песма 7.

Ирмос: У пећи пламен угасише младићи и небеску росу примише вером: благословен си, Боже отаца наших.

Светог Саве првопрестоника и Саве другог богомудрог омофор светитељски у целини си очувао, оче свештенодостојни.

Вером живом и делатном небеску благодат си примио, она ради тебе ороси и паству твоју.

О, такав нам архијереј требаше: свет, незлобив, чист, свештенослужитељ светиње небеске и Христу првообрасцу истоветан.

Богородичен: Из горњих домова дошавши, анђео ти радосно узвикну неизрециво рођење Логоса наговештавајући.

Песма 8.

Ирмос: На престолу херувимском ношеног, свештеници певајте, људи преузносите у све векове.

Јерусалима доњег богољубиви поклониче и горњег светог града прерадосни становниче, Господа преуносиш у све векове.

Свети краљу Стефане Уроше и Јелена, певајте цара Христа јер благоукраси отаџбину нашу светитељем.

Величанства престолу на небесима, кога носе херувими и серафими, приступивши, вапиј за чеда своја, оче богопријатни.

Богородичен: Предивна Дјево, душу моју искварену гресима исправи благошћу рођеног од тебе, Господа Бога.

Песма 9.

Ирмос: Мајку Светлости и Дјеву после рађања и душа наших пристаниште спасења, верни, у мудрој сложности величамо.

Ево, чеда Цркве српске улепшана споменом оца и учитеља свог Јоаникија, који се од Дјеве рођеном моли за опште спасење.

Твоја гробница, преподобни оче, архијереју Јоаникије, обитељ сопоћаничку украшава и верне у мудру сложност призива.

Истине, правде, мира и вере и сваке добродетељи стицатељ си био.
Њиховим поседовањем обједини нас који ти сложено певамо.

Богородичен: Дјево преблажена, блаженом те називају нараштаји
људски, јер си родила Спаситеља душа наших.

Свјетилец, глас 2.

Зажелевши светлост божанствену као истински ученик Христов, за
њим си потрчао одрекавши се света и показао се слуга и пријатељ
Логоса; зато се моли за душе наше.

Слава. И сада, празника или (крсто)богородичен.

На стиховње стихире слава, глас 2.

Којим речима хвале да опевамо подвиге твоје? Пастиру разумног
стада, учитељу изврсни, архијереју богопријатни, молитвениче усрдни,
сасуде Духа и Христов угодниче, оче Јоаникије преосвештени, кроз
тебе задобијамо велику милост.

И сада, празника или богородичен.

Или крстобогородичен.

Када неокаљана овчица виде своје Јагње на заклање као човека
добровољно вученог ридајући говораше: „хиташ сада да останем без
чеда ја која сам те, Христе, родила! Шта си ово учинио, Избавитељу
свих? Међутим, опевам и славим твоју крајњу доброту изнад ума и
речи, Човекољупче“.

НА ЛИТУРГИЈИ

Блажена из треће песме канона светитељу.

Апостол и Јеванђеље, зач. светитеља.

Причастен: У спомен вечни.